

være stor Vanskelighed forbundet dermed idet der i Forvejen foregaar Godstrafik. . . . Jeg vil endnu nævne, at det, efter hvad man kan skønne, kun drejer sig om en midlertidig Foranstaltning, idet der er nedsat en Kommission, som overvejer Spørgsmaalet om, hvorledes Trafikforholdene skal ordnes mellem Frederiksberg Station og Nord- og Klampenborg-Banen, en Kommission, som skal overveje Tanken om den paatænkte Højbane. Spørgsmaalet vil selvfølgelig blive brændende, naar Kommissionen til sin Tid har afgivet sin Betænkning angaaende denne Sag og et Lovforslag desangaaende kommer til at foreligge Rigsdagen. Der er ikke Tvivl om, at Rigsdagen før eller senere vil komme til at medvirke til Gennemførelsen af en forsvarlig Ordning af de paagældende Forhold“.

Ministeren: „Med Hensyn til Nørrebros Station kan jeg slutte mig til de Bemærkninger, som den ærede Ordfører fremsatte. Det vilde være heldigt, om man kunde imødekomme Frederiksbergs Ønske om at faa en lignende Kørsel om Søndagen som den, der er planlagt for Nørrebros Vedkommende, og jeg er villig til at underkaste mig det Vilkaar for Bevillingen, som Udvalget har foreslaaet, nemlig at Muligheden for en saadan Kørsel ikke afskæres for Frederiksbergs Vedkommende. Men som den ærede Ordfører bemærkede, der er i denne Sag Vanskeligheder, som eventuelt maa overvindes, og blandt disse Vanskeligheder er der en Overenskomst med Københavns Magistrat, som sikkert med fuld Føje gaar ud fra, at den nye Ordning med Boulevardbanen frigør København for de Niveauoverkørsler, som nu i saa høj Grad virker generende. Der er, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, nedsat en Kommission eller et Udvalg, hvad man nu skal kalde det, som tæller Repræsentanter for de i denne Sag interesserede Kommuner, foruden at den raader over teknisk Sagkundskab, og det er mit Haab, at denne Kommission skulde kunne naa til en tilfredsstillende Ordning. For saa vidt det imidlertid ikke maatte lykkes at gennemføre Personbefordringen saa for Frederiksbergs Vedkommende, vil jeg anse mig — dette vil jeg dog gerne slaa fast — for bemyndiget til da at at iværksætte Foranstaltningen for Nørrebros Vedkommende“.

Den af *Landstingets* Udvalg afgivne Beretning gaar ud paa, at da man fra flere Sider i Udvalget ønskede at stille Forespørgsler, ligesom der udtaltes Ønske om at besigtige de forskellige Forhold paa Aastedet, har Udvalget ikke kunnet føre Arbejdet igennem inden Samlingens Slutning.